

for dem. Jeg kan imidlertid ikke se, at det skulde give Herning et Fortrin med Hensyn til at faa Toldsted, naar der ellers ikke er andet, der taler for det; at den faktisk har en Fordel fremfor Odder en halv Snes Aar, og som det forekommer mig, en noget uberettiget Fordel, synes mig dog ikke, er nogen Grund til, at den i Aar skal have den. Jeg kan derfor ikke andet end gentagende henstille til Udvalget og Finansministeren, om de alligevel ikke inden 3dje Behandling skulde kunne komme til en anden Anskuelse med Hensyn til Odder, om de ikke kunde komme til den Anskuelse, at Odder kan have lige saa stor Berettigelse i enhver Henseende til at faa et Toldsted som Herning. Jeg forlanger for øvrigt ikke andet, end at Odder bliver stillet lige med Herning, jeg forlanger altsaa ikke, som den ærede Finansminister siger, i dette Tilfælde at faa en enkelt By trukket frem; det er nemlig den ærede Finansminister og det ærede Udvalg, der have trukket Herning frem. Jeg har blot tilladt mig at ville have Odder hængt paa; jeg tror nemlig, at det ene er lige saa berettiget som det andet.

Korsgaard: Jeg takker den ærede Ordfører for de Udtalelser, han fremkom med angaaende Korsbetjentene. De indeholdt ikke for mig noget nyt, idet jeg meget vel vidste, at den ærede Ordfører ganske deler den Anskuelse, som jeg har udtalt her. Den ærede Ordfører udtalte, om det ikke var bedst at lade denne Sag bero ved de Udtalelser, der ere faldne her, og altsaa ikke tage Spørgsmaalet op til 3dje Behandling. Jeg vilde være tilbøjelig til at følge den ærede Ordførers Raad, hvis jeg kunde faa en Tilkendegivelse fra Ministerens Side om, at han ikke er utilbøjelig til at tage denne Sag op. Da det imidlertid synes, at den højtærede Finansminister ikke interesserer sig for dette Spørgsmaal og ikke vil faa meget som sige, hvor vidt han finder, at der er nogen Grund til at røre ved denne Sag eller ej, tror jeg, at det var kloge, om man fra Udvalgets Side bragte denne Sag frem ved 3dje Behandling. Hvis jeg dertil tager fejl af den højtærede Finansminister, hvis han viser sig ikke at være saa stor, som jeg maa antage, at han i dette Øjeblik er over for Korsbetjentene, vil jeg følge den ærede Ordførers Raad.

A. Sørensen: Det var en Udtalelse af den ærede Ordfører, som gav mig Anledning til at bede om Ordet. Der er jo til Lovforslagets § 3 stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa, at Toldstedet i

Herning ikke skal koste mere end 9,000 Kr., medens det ifølge Lovforslaget skulde koste 12,400 Kr. Derom udtalte saa den ærede Ordfører, at han ikke var sagkyndig paa det Punkt, men at han gik ud fra, at der vilde blive gjort et alvorligt Forsøg paa at bygge til den Pris. Dette forstaaer jeg ikke, og jeg kan ikke antage, at dette kan være Udvalgets Mening. Naar Udvalget mener, at Beløbet bør nedsættes fra 12,000 til 9,000 Kr., saa maa det jo være Meningen, at der skal bygges for 9,000 Kr. og ikke for mere. Bliver dette Vædringsforslag vedtaget, staaer der jo i Loven, at til et Toldsted i Herning kan anvendes 9,000 Kr., men saa maa deri selvfølgelig ligge, at saa kan Regeringen ikke dertil anvende 12,000 Kr. Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Udtalelse der, og vil ikke haabe, at den i Virkeligheden gengav Udvalgets Mening, for saa synes jeg ikke, at der bliver nogen Mening i Vædringsforslaget; saa kunde det hele jo ganske simpelt udtrykkes ved et Ønske om, at Regeringen vilde bygge saa billigt som muligt — slikt kunde stiges enten i Betænkningen eller her i Salen. Man udtrykker imidlertid ikke ærbødige Ønsker gennem bestemte Vædringsforslag. Jeg gaar altsaa ud fra som en Selvfølge, at bliver det vedtaget, at Toldstedet i Herning ikke maa koste mere end 9,000 Kr., saa maa det heller ikke koste mere end 9,000 Kr. Der er Spørgsmaal om, hvorvidt det kan bygges for 9,000 Kr., om Bygningen da bliver forsvarlig og stor nok, det maa vi have undersøgt. Men naar Udvalget har stillet Vædringsforslaget, er det selvfølgelig, for at dette Vædringsforslag skal følges af Regeringen, naar det bliver vedtaget, og Regeringen altsaa kommer til at udføre det vedtagne. Jeg fremsfører disse Bemærkninger, fordi det ikke kan gaa an at stille et bestemt Forslag, og saa bagefter udtale et bestemt Ønske, medens Regeringen for øvrigt kan gøre, hvad den vil, naar det bliver vedtaget. Vædringsforslaget maa udtrykke en bestemt Afgørelse, ellers ser jeg ikke, hvorfor vi skulde vedtage det.

Ordføreren (R. Nielsen): Maa jeg først lige over for den sidste Taler bemærke, at selv om det stillede Forslag ikke er bestemt i den Forstand, som han tager det, vil Vedtagelsen alligevel have den Betydning, at det giver en bestemt Henstilling til en ny Undersøgelse, for at man kan komme saa langt ned som muligt. Udvalget har ikke kunnet tage den efter det ærede Medlems Mening afgørende Bestemmelse i denne Retning, idet Sagen jo ikke foreligger